

VIDA PARROQUIAL

Lectures 23 d'agost Diumenge 21 de durant l'any

1^alec Js, 24, 15-18b Salm 33, 2-3. 17. 16-23 3^alec Ef. 5,21-31 4^alec. Jn. 6, 60-69ec

CELEBRACIONS DE LA PARAULA

Els Caps de setmana del 22-23 i 29-30 d'agost, a l'horari habitual de les Eucaristies hi haurà Celebració de la Paraula

Durant la segona quinzena d'agost no hi haurà missa entre setmana

(ve de dins)

En aquests moments m'agradaria dir-vos moltes coses. Però, potser, davant la mort, és millor el silenci o, si més no, una mica de música suau que us consoli, tot invitant-vos a la reflexió del misteri que la mort representa.

Perquè la mort, a més de ser un problema sense solució, és també un misteri. I davant el misteri sols hi cap l'acceptació o el rebuig. Rebutjant-la, no l'evitareu pas. Per tant, des de la meva experiència personal, us invito a acceptar-la amb naturalitat i confiança, perquè la mort és una etapa indefugible de la vida.

Tal vegada, pel fet de ser la darrera etapa que hem d'afrontar, a tots ens produeix temor. Jo ja l'he passat aquest temor i, per això us dic: No tingueu temor a la mort; no us ha de passar cap mal. Ben al contrari, la mort és sovint un alliberament de tots els dolors sofriments físics de la malaltia o dolència que ens ha conduït a ella.

Com diu el salm bíblic que jo he recitat en vida infinitat de vegades: "Ni que passi per la vall tenebrosa, no tinc por de cap mal".

I si jo no tinc por d'haver mort, no creguéssiu pas que he estat molt valent. Ben al contrari, jo he estat un home feble com vosaltres. Simplement us diré, perquè ho tingueu molt present, que quan la fe cristiana il·lumina la vida d'un creient, la por s'apaivaga i quasi desapareix.

Jesucrist ha ressuscitat! i aquest esdeveniment, únic i singular, no l'afecta sols a Ell, sinó que ens afecta a tots nosaltres, perquè amb la seva mort destruï la nostra i amb la seva resurrecció ens ha donat la vida per sempre. Això és el que jo he cregut des de petit i durant tota la meva vida. Aquest és, doncs, el meu testimoni i l'única herència que us deixo.

És ben cert que me'n he anat. El Senyor m'ha cridat, perquè ha arribat l'hora de la meva partença. Però no vull que penseu que me'n vaig al món de les tenebres i de l'oblit. Ben al contrari, me n'he anat al Regne de la llum, de l'alegria i de la pau. Allà no hi ha mai nit, ni sofriment ni malalties ni llàgrimes. Allí sols hi ha vida, plena i a dojo, perquè és la casa de Déu, on –gràcies al seu amor– tinc l'esperança d'entrar-hi. M'agradaria que també un dia, vosaltres hi poguéssiu entrar. En això no tinc pressa. Sabré esperar el temps que calgui.

Penseu que per guanyar el darrer combat, ens cal tenir les mans plenes de llum, d'amor i de tendresa.

Us estimo a tots; us recordaré sempre. Espero que també vosaltres us recordeu de mi, perquè allò que no es recorda, no és mai ni viu ni vivent.

Pregueu per mi. Amén.

Lluís Hernández (1936-2015)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

16 d'agost del 2015

Núm. 601

Diumenge XX de durant l'any B.

"Pa perquè no mori ningú"

Gràcies, Càritas!

D'entrada l'evangeli d'avui sempre m'ha costat llegir i de comprendre'l. Jesús es presenta com el pa baixat del cel que dona vida per sempre...uf, que complicat.

A la vida cal estudiar, treballar, menjar, vestir, divertir-se... i ens cal també alimentar l'esperit, ens calen uns valors pel qual viurem. I això cal alimentar-ho. Sempre, al nostre entorn, coneixem persones que ens ajuden pel que són: entregats, despresos, atents i apunt d'ajudar sempre. I els que tenim fe ens pot ajudar en aquesta vida de l'esperit: un menjar i beure que ens alimenti aquesta vida i ens doni vida per sempre.

Avui, vull donar gràcies als de Càritas, als qui molts no coneixem però que a més de donar pa per alimentar el cos, alimenten l'esperit: donen ànims, ajuden a sortir de situacions de patiment, escolten els problemes i es posen al seu costat, estan al costat dels immigrants (un dels col·lectius febles).

Gràcies, també, per ser valents i tenir la Fàtima com a voluntària que s'ha afegit a fer l'acollida per atendre i escoltar qui necessita alguna ajuda. Ella, musulmana i amb mocador, no sé quin impacte deu fer als qui vénen a Càritas quan se la troben a ella que els acull. D'entrada els deu xocar com a mi a França fa temps quan anaves a alguna oficina i eres atès per una persona negra (no hi estàvem acostumats aquí).

Alguns dels qui critiquen que a Càritas només atenem a immigrants ("moros i negres"), es poden trobar que ara els aculli una persona aparentment immigrant, una persona que segur que, en un moment o altre, algú la rebutja.

Les coses estan canviant. Gràcies, Càritas Poblenu, per ser pa que dona vida.

FULL INFORMATIU

R.M.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu-Pineda de Mar Av. Mediterrània, 40 - 08397

Telf. 93 769 72 27 <http://www.parroquiapoblenu.cat> e-mail: parroquia@parroquiapoblenu.cat

Lectura del primer llibre dels Reis 1R 19, 4-8

En aquell temps, Elies caminà durant un dia pel desert, s'assegué a l'ombra d'uns ginestera i demanà la mort, pregant així: “Ja n'hi ha prou, Senyor. Preneu-me la vida; no he de ser més afortunat que els meus pares”. Després s'ajagué sota aquella ginestera i s'adormí. Mentre dormia, un àngel el tocà i li digué: “Aixeca't i menja”. Llavors veié al seu capçal un pa cuit sobre pedres i un cànir d'aigua. Menjà i begué, i s'adormí altra vegada. L'àngel del Senyor el tronà a tocar i li digué: “Aixeca't i menja, que tens molt camí a fer”. S'aixecà, menjà i begué, i amb la força d'aquell aliment caminà quaranta dies i quaranta nits, fins que arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu.

Salm responsorial 33 Salm 33, 2-9

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança.
/ La meva ànima es gloria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin.

Tots amb mi glorifiqueu el Senyor, / exaltem plegats el seu nom. / He demanat al Senyor que em guiés; / ell m'ha escoltat, res no m'espanta.

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum; / i no haureu d'abaixar els ulls avergonyits. / Quan els pobres invoquen el Senyor, / els escolta i els salva dels perills.

Acampa l'àngel del Senyor / entorn dels seus fidels per protegir-los. / Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor; / feliç 'home que s'hi refugia.

Lectura de la carta als cristians d'Efes Ef 40, 30-32. 5, 1-2

«Només tinguis fe» Germans, no entristiu l'Esperit Sant amb què Déu us ha marcat per reconèixer-vos el dia de la redempció final. Lluny de vosaltres tot mal humor, mal geni, crits, injúries i qualsevol mena de dolenteria. Sigueu bondadosos i compassius els uns amb els altres, i perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist.

Sou fills estimats de Déu: imiteu el vostre Pare. Viviu estimant, com el Crist ens estimà; ell s'entregà per nosaltres, oferint-se com una víctima d'olor agradable.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan Jo 6, 41-51

En aquell temps, els jueus murmuraven de Jesús perquè havia dit que era baixat del cel, i es preguntaven: “Aquest, no és Jesús, el fill de Josep? Nosaltres coneixem el seu pare i la seva mare, i ara diu que ha baixat del cel?. Jesús els digué: “No murmureu entre vosaltres. Ningú no pot venir a mi si no l'atreu el Pare que m'ha enviat. I els qui vénen a mi, jo els ressuscitaré el darrer dia. Diu el llibre dels profetes que tots seran instruïts per Déu. Tots els qui han sentit l'ensenyament del Pare i l'han après vénen a mi. No vull dir que algú hagi vist mai el Pare; només l'ha vist el qui ve de Déu; aquest sí que ha vist el Pare. Us ho dic amb tota veritat: els qui creuen tenen vida eterna. Jo sóc el pa que dona la vida. Els

vostres pares, tot i haver menjat el manà en el desert, moriren, però el pa de què jo parlo és aquell que baixa del cel perquè no mori ningú dels qui en mengen. Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: el pa que jo donaré és la meua carn: perquè doni vida al món.

Salm responsorial: 33 Salm 33, 2-9

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor: / que los humildes lo escuchen y se alegren.

Todos sus santos, temed al Señor, / porque nada les falta a los que le temen; / los ricos empobrecen y pasan hambre, / los que buscan al Señor no carecen de nada.

Venid, hijos, escuchadme: / os instruiré en el temor del Señor; / ¿hay alguien que ame la vida / y desee días de prosperidad?

Guarda tu lengua del mal, / tus labios de la falsedad; / apártate del mal, obra el bien, / busca la paz y corre tras ella.

El testament espiritual de Lluís Hernandez

EL MEU DARRER MISSATGE

Lluís Hernandez, capellà diocesà i del Pradó, exalcalde de Santa Coloma de Gramenet. El va deixar escrit per ser llegit el dia del seu funeral. Ha mort d'Alzheimer a les Germanetes dels Pobres aquest passat 22 de juliol.

Benvolgudes amigues i amics, estimada família, que us heu aplegat a l'entorn del meu cadàver: gràcies per la vostra commoguda presència.

Tal com va deixar escrit Groucho Marx a l'epitafi de la seva tomba, jo també us dic el mateix: “Disculpeu-me perquè no m'aixequi”.

Malgrat aquesta circumstància que m'obliga a haver d'estar ben mort ajagut, abans d'acomiar-me definitivament de tots vosaltres, sí vull dir-vos alguna cosa.

Els llaços de família o d'amistat que al llarg de la meua vida he compartit amb vosaltres, són més forts que la mort i, fins i tot, van més enllà de la frontera on s'acaba la vida. Tant és així! Que sou aquí per acomiadar-vos de mi i donar-me l'últim adéu.

Us veig a tots, plorosos i entristits per la meua definitiva partença. En veure les vostres llàgrimes, jo també em sento emocionat commogut per l'amor i gratitud que em manifesteu.

Tanmateix, us dic: Per favor, no ploreu més! El nostre adéu no és un adéu per sempre. Algun dia, si Déu vol, ens tornarem a trobar i el vostre dol d'ara es transformarà en dansa joiosa pel feliç retrobament que haurà d'esdevenir-se. A més, prefereixo el vostre amor i el vostre record més que no pas les vostres llàgrimes. És l'últim favor que us demano.

(Continua al darrera)